

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1080: Người Niệm Phật Tuy Quán Thấy Phật Di Đà Hiện Tiền, Thế Giới Cực Lạc Hiện Tiền, Cũng Không Được Chấp Trước

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 094)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Người niệm Phật tuy quán thấy Phật Di Đà hiện tiền, thế giới Cực Lạc hiện tiền, cũng không được chấp trước.】

Tuyệt đối không được chấp trước, phải biết rõ chân tướng sự thật. Người niệm Phật có người nhìn thấy được Phật A Di Đà; người trong mộng thấy Phật rất nhiều, người trong lúc nhập định thấy Phật cũng rất nhiều. Khi niệm Phật, lúc chỉ tịnh (ngồi yên lặng) trong niệm Phật đường, tức là lúc ngồi xuống để niệm Phật, lúc này cũng có người thấy Phật, thấy hoa sen, thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc; có những tình trạng như thế này xảy ra.

Sau khi thấy được rồi, tâm phải xem như không có việc gì thì mới tốt. Nếu như vừa thấy được liền nghĩ: *“Chà, thật xuất chúng, tôi niệm Phật có công phu rồi, tôi thấy được Phật rồi, các người đều không thấy được, tôi cao minh hơn các người quá nhiều rồi!”* — vậy là hỏng rồi, là vướng vào ma chướng rồi. Thấy mà cũng như không thấy; chân thật nhìn thấy được thụy tướng này nhưng trong tâm vẫn bình thản như không có việc gì, từ trước đến nay cũng không bao giờ đem việc này làm đề tài để kể lể khoe khoang với người khác, đây mới là cảnh giới tốt. Nếu sau khi bạn nhìn thấy mà thường xuyên đem ra ngoài khoe khoang, thì những gì bạn thấy được không phải là thật, mà là cảnh giới của ma. Cảm ứng chân thật là do tâm thanh tịnh, cảm ứng được y báo và chánh báo trang nghiêm của Tây Phương Cực Lạc hiện tiền.

Chúng ta nhìn thấy trong lịch sử, Đại sư Huệ Viễn thuở xưa - Sơ tổ Tịnh Độ tông của chúng ta, trong suốt cả cuộc đời Ngài đã từng ba lần nhìn thấy thế giới Tây phương Cực Lạc. Ngài chưa từng nói với ai, với bất kỳ ai cũng không hề nhắc tới; chỉ đến lúc vãng sanh Ngài mới nói ra. Lúc Ngài lâm chung vãng

sanh, thế giới Tây phương Cực Lạc lại hiện tiền, Ngài liền bảo với đại chúng rằng: “*Tôi phải đi đây, cảnh giới này trong quá khứ tôi đã từng thấy qua ba lần*”. Mọi người mới hỏi Ngài: “*Cảnh giới mà Ngài thấy được ra sao?*” — Ngài đáp: “*Giống hệt như những gì được nói trong Kinh Vô Lượng Thọ*”. Điều đó không hề sai, Kinh điển chính là minh chứng, hoàn toàn giống y như những gì trong Kinh đã giảng. Bởi vì vào thời đại của Đại sư Huệ Viễn, kinh điển Tịnh Độ tông được dịch sang tiếng Hán chỉ mới có một bộ *Kinh Vô Lượng Thọ*, còn *Kinh A Di Đà* và *Kinh Quán Vô Lượng Thọ* đều chưa được dịch ra. Cho nên, lúc ban đầu khi Viễn Công Đại sư thành lập Tịnh Độ tông, Ngài chỉ nương tựa vào một bộ *Kinh Vô Lượng Thọ*. Đây là bộ kinh đệ nhất của Tịnh tông chúng ta, điều này chúng ta cần phải biết rõ.

Người thời nay nói chung là không thật thà, không giữ được sự trầm tĩnh; mới có một chút cảnh giới nhỏ đã đi khoe khoang khắp nơi, cảm thấy bản thân mình rất tài giỏi, rất vĩ đại!. Do đó, Phật Bồ Tát tuyệt đối không hiện cảnh giới này cho bạn xem. Vì sao vậy? Vì bạn chịu không nổi [trước cảm dỗ]!. Nhất định phải ở trong sóng to gió lớn mà tâm vẫn bất động, thì Phật Bồ Tát mới thị hiện một chút, để cho bạn tăng trưởng tín tâm, để chính bạn biết rằng bản thân nắm chắc phần quyết định vãng sanh về thế giới Cực Lạc. Dụng ý là như vậy, chứ không phải để bảo bạn đi khoe khoang khắp nơi.

Tuy nhiên, đối với người mới học, thường sẽ có rất nhiều sự cảm ứng, nhưng sau này thì sao? Sau này thì không còn nữa; điều này tôi cũng từng gặp qua. Có một vị đồng học nói với tôi, lúc anh ấy mới học Phật có rất nhiều cảm ứng: nhìn thấy ánh sáng, ngửi thấy mùi hương — tuyệt đối không phải do tự mình đốt nhang mà ngửi được hương thơm lạ thường — trong một năm sẽ có được vài ba lần. Bây giờ học Phật đã mười mấy năm rồi, một lần cũng chẳng có, anh ấy hỏi tôi có phải là bản thân đã bị thoái chuyển rồi không?. Thế là tôi cũng trả lời anh ấy, cách trả lời cũng giống hệt như trong *Kinh Kim Cang* đã giảng: “*Diệc thị, diệc bất thị*” (*Cũng là phải, cũng không phải*).

Thế nào là “*Cũng là phải, cũng không phải*”? Nếu bản thân bạn trong những năm qua, một mặt niệm Phật, một mặt vẫn còn khởi vọng tưởng, vậy thì chẳng sai chút nào, bạn hoàn toàn thụt lùi rồi. Vì sao lại nói “*Cũng không phải*”? Nếu bạn trong chừng ấy năm, công phu tu hành rất đặc lực, thực sự là phiền não nhẹ đi, trí huệ tăng trưởng, vậy thì không phải là thụt lùi. Bởi vì lúc bạn mới học thường có những cảm ứng này, đó là để tăng trưởng tín tâm cho

bạn. Tín tâm đã có rồi thì không thể hiện ra nữa, nếu hiện ra thường xuyên thì sẽ biến thành ma; làm gì có đạo lý thường xuyên hiện ra chứ!.

Vậy khi nào mới hiện ra lại? Lúc lâm chung tiếp dẫn, thụy tướng nhất định sẽ hiện tiền, còn bình thường thì Phật sẽ không đến quấy rầy bạn, không đến can nhiễu bạn. Cho nên, hoàn toàn phải xét vào cảnh giới tu hành của chính bạn, câu trả lời này cũng là *“cũng có thể mà cũng không thể”*, không phải là một câu trả lời mang tính khẳng định.

Do đó, khi cảnh giới hiện tiền thì không được chấp trước, không được khoe khoang. Bây giờ có rất nhiều nơi, thấy ánh sáng hay thấy gì đó lại đi chụp hình, lại đi thu âm, mang đi khoe khoang khắp nơi, như vậy là không tốt!. Phật Pháp là dạy tu tâm thanh tịnh, chứ không phải chú trọng thần thông cảm ứng, điều này các vị phải nhớ cho thật kỹ. Thần thông cảm ứng tuyệt đối là chuyện xấu, không phải là chuyện tốt. Vì vậy, Phật Pháp tuyệt đối không dùng thần thông cảm ứng để làm Phật sự.